

Senkronum Tutmuyor

– Vedatdünder8 · 27 Ağustos 2014

Bazen durup duruken
Sen aklıma geldiğin zaman
Zembereğim kurulur
Sanki dinamitim patlar tenhamda
Yüreğimin yırtmacı açılır
Yağmurla yıkanmış rüzgarda
Düşüncelerim uçuşur savrulur
Kendi çevremi dolanırm, ben
Astarıma sarılarak...

Kendimle buluşmakta direnirim
Hasretime tasarlanırım bazen
İçimdeki senkronum tutmaz
Boyumdan daha uzundur gölgem
Bedenimden düşürdüğüm zaman
Ben kalkarım da yerden,
O kalkmaz...

Oysa hiç bir zaman bilemezsin
Ben senin sokaklarını bile sevdim hep
Ayağını değıdirdiğın parke taşlarını
Tenini ıslatan yağmurlarını
Sende kala nafile gecelerimi
Sarhoşluğunu sevdim
Sırf sen sevdin diye
Kendi içime çivilenip gizlice
Senin sevgililerini sevdim ben...

Şimdi korkuyorum eve giderken
Bu körkütük gecenin sessizliğinde
Yağmur okyanus gibi gözlerimde
Felaketin yörüngemde

Kapıyı açıyorum
Telefonum alıyor aniden
Durmaksızın alıyor
SANKİ KENDİ KENDİMİ ARIYORUM ;BEN !!!
Vedat DÜNDAR